

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Masekhet megilat ta'anit

Avraham Segal <mi-Kraḳo>

<אקארקמ> ל"גס ןרפ מהרבא ןב ל"גס ןסוי ןב יולה מהרבא

Amsterdam, 419 [1658/1659]

יעיבש קרפ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10315

עו אלא שהשעה נריכה לכך מפני שהיו פרוצים בעבירות
 שהיו רואין לוחזק של ישראל שהיוונים הם גוהדין עליהם
 בזרות והיו מנות בזויות בעיניהם עכ"ל וכו' ל"ל לתרץ
 מאי שייך לומר ככהן אמר ר' אליעזר וכו' אלא להורות אף
 על פי שדנו את רשעי ישראל כמיתות שלא כתבו בתורה
 אעפ"כ היו דכין אותם לעשות סייג לתורה מפני שבאותו
 זמן היו המצות בזויות בעיניהם וק"ל יו שמעון בן סטח
 תלה שמונים נשים וכו' ה"ג שם בסנהדרין במשנה כל
 הנסקלין כתלין ומכמיס אומרים איכו נתלה אלא המנדף
 והטובד ע"ז האיש תולין אותו פניו כלפי העם והאשה
 כניה כלפי העץ דברי רבי אליעזר ומכמיס אומרים האיש
 נתלה זאין האשה נתלת א' לכן ר' אליעזר והלא שמעון בן
 סטח תלה נשים באשקלון אמרו לו שמונים נשים תלה
 ואין דכין שנים ביום אחד ומפרש רש"י ז"ל ואין דכין שנים
 ביום אחד כב"ד אחד משום דלא מצוי להפוכי בזכותא דכל
 חד וחד נריך לכתש ראיות למיתה זו ולמיתה זו ונבמרא
 מפרש דבשתי עבירות קאמר דאין ראיותיהן שוות ושמעון

תשובה נמנו עליהם והרנום ואותו היום שהרנום
 עשאוהו יום טוב: יד אמר ר' אליעזר בן יעקב שמעתי
 שבית דין מלקין והרנין שלא סן התורה רבית לוי
 אמר ר' שמעון שמעתי שבית דין עונשין ממון ומכים שלא
 סן התורה לא מפני שכתוב בתורה ס"א לא לעבור על
 דברי חורה אלא משום שנאמר ובערת הרע מקרבך
 עו ומעשה באחד שהטיח באשתו תחת התאנדה
 והוליכוהו לבית דין והלקוהו וכי הייב היה עו אלא
 שהיתה השעה צריכה לכך כדי שילמדו אחרים מפני
 שנהנו מנהג גנוח: שוב מעשה באחד שרכב על הכוס
 בשבת והביאוהו לבית דין וכקלוהו וכי הייב היה אלא
 שהיתה השעה צריכה לכך כדי שילמדו אחרים: יו
 שמעון בן סטח תלה שמונים נשים באשקלון ימ וכי
 הייבות הרניה ותלייה היו אלא שהיתה השעה צריכה
 לכך כדי שילמדו אחרות וכל ישראל ישמעו ויראו:

סדיק פרק ששה

ועשה סייג לשעה ותלאן לכרסומי מילתא ודן את כולם ביום
 אחד מפני קרוביהם שלא יתקשרו להציל עכ"ל ונבמרא מסיק
 צויות וה"ד כגון שתי עבירות אבל במיתה אחת ועבירה אחת כגון שתי
 שתי עבירות שאין דמות והן תיתה אחת כגון שבת וע"ז וכו' שתי מיתות נמש אכל מיתה אחת ועבירה אחת כגון שתי
 בשלל שבת שתיים כנערה הוואורסה דכין ושמונים נשים לאו בעבירה אחת היו דאיכא בלוב ויאכא בידעוני והכתוב
 חלקן בשתיים ושמועון בן סטח לגורך שעה עשה עכ"ל: וא"כ בזה כ"ל לפרש מה שאמר כאן יח וכי חייבות הרניה
 ותלייה היו ומוכח סן הושמעות מועטת דכתיב מכסא בסנהדרין שדג את כולם מיד בלא התראה ועדים לכן אמר וכי
 חייבות הרני' היו הא לא חייבות הרני' בלא התראה ואם תמצי לומר שקייבו הרניה לא היו קייבו תלייה דאין אשה נתלת
 כיוו שאמרנו למעלה בשם המכמיס ואם תמצי לומר שקייבות הרניה ותלייה עכ"ל לא חייבות כולם בזמן אחד דהיינו ביום
 אחד לכן אמר וכי חייבות הרניה ותלייה ר"ל וכי חייבות כולם בבת אחת בזמן אחד אלא שהיתה השעה נריכה לכך כדי
 שילמדו ממנו אחרות וכל ישראל ישמעו ויראו לכך עשה פירכוס גדול שתלה שמונים נשים בבת אחת כדי שילמדו ממנו
 אחרות עושים שהשעה נריכה לכך מפני שהיו פרוצים בכשוף ולהורות בזה דהלכה כמכמיס שאומרים האיש נתלה ואין
 האשה נתלת ושמועון בן סטח עשה זו רק למגדור מילתא לכן אמר כאן וכי חייבות הרניה ותלייה היו אלא שהיתה השעה
 נריכה לכך דמפני זו חייבות היו אכל אם לא היה זו לא חייבות תלייה כ"ל:

פירוש של מהרא"ה

מסכת מגילת תענית פרק שביעי

א. איתנטיילת אדרכתא וכו' בנמרא דסרק הטפקיד
 סדר הדין מוניא המלוה שטרן כב"ד ומקוימו ועסיבין
 בלום לפרעו לא פרע קורטין לו שטר טובו וכושבין לחלוה
 אדרכתא על ככסי הלוח ומכרין ואתר הכרוה שמין ככסי
 הלוח ומתליסין לחלוה לאמא ככסין בני סורין כותבין לו
 טרבא ואמר סיסרוף קורטין הטרפא וכותבין אדרכתא
 על ככסי הלוח ואס"כ קורטין האדרכת' וכותבין לו שווא
 עגל טרה זה כן הוא בערוך ערך א"ב וא"כ כ"ל מה שכתוב
 למקד סודע זה את טובו וקורט את שטרן זהו ללא דוקא
 בעטר טוב דהא אפילו אם אינו בורע את טובו אפילו הכי
 קורט

תערי בנ' בחשרי א איתנטיילת אדרכתא
 (ס"א אדרכתא) סן שטריא שפעם אחת
 נזרה מלכו' יין הרשעה נזירה על ישראל ואמרי להם אין
 לבם חלק באלהי ישראל ולא היו מוכירין שם שמים
 בפהם וכשנבנה בית השמונאי ונצחום התקינו שיהו
 כותבין שם שמים ואפי' בשטרות וכן היו כותבין בשנת
 כך וכך ליוחנן כהן גדול שה' משמש לא עליון וכששמעו
 החכמי בדבר אכרו וכי מוכירין שם שמים בשטרן למחר
 פורע זה את החוב וקורט את שטרן ונמצ' שם שמים מוטל
 באשפת ובטלים ואותו היום עשו יום טוב:

סדיק פרק שביעי

קורע את ש"מ אלא מיירי בכל ענין אם הלוא פורע את חובו בלי כפיית המלוא אלא הוא פורע מיד כשיגיע הזמן הכרעון
 קורע את ש"מ מעט ואם אינו פורע אלא בכפיית המלוא אכל ב"ד א"כ נריך לכתוב לו אדרכתא על קבכי הלוא כדי
 לכרוע המלוא ממנו א"כ קורע האדרכתא ומטיל אותו לאשפה דלמאי נריך לו האדרכתא אם יש בגדו שומות ב"ד לכן אמר
 ג"כ איתנטיילת אדרכתא משום דיותר שכיח לקרוע האדרכתא אם אינו פורע במוזמכי ומטיל אותו לאשפה מן ש"מ אם
 הוא פורע במוזמכי דאף אם הוא פורע במוזמכי או מטלטלי בלי אדרכתא נריך לקרוע הש"מ אעפ"כ לפעמים אם
 הלוא רוצה נריך להקויר לו המלוא הסטר קרוע שכבר כפטר ממנו אכל אם כותבין אדרכתא א"כ יש בידו שומות ב"ד ומעשה
 תביעת דע"פ ויראה לו הלוא הסטר קרוע שכבר כפטר ממנו אכל אם כותבין אדרכתא א"כ יש בידו שומות ב"ד ומעשה
 ב"ד יש לו קול ואינו יכול למבוע אותו בעם אפרת תביעת בע"כ א"כ בודאי קורע אדרכתא וגם ש"מ מזה המוב ומטיל
 אותו לאשפה לכן אמר למטר קורע זה את מובו וקורע את סטרו וכו' ר"ל שטעשה בזיון במתיקן בקריעה ובהטלת הש"מ
 לאשפה לכן אמר איתנטיילת אדרכתא וק"ל כ"ל ואמ"כ מנאתי בסוף סרקא מכת ר"ה שרפי גרם וז"ל כן כתוב במונילת
 תענית לשון הרמי בטילת אדרכתא ביטול אדרכתא שם שמים מן הסטרות וא"כ יותר טוב לגרום כאן איתנטיילת אדרכתא :

פירוש כככת כגילת הענית ברכ שמונה

א אסתתר סוריגה פי הכרוך כריני המלכו פי כמו עמודי ברזל דקין מורכבין על זה שתי וערב כדי שיהא המלון כרוג וכגור עכ"ל ובלשון אשכנז גרמ"א ב אפידת שומרון כורא לשון אפידת כמלה לניטליט זוטל כותיי לכי ענין הוא לאיזה מדינה ממדיכ' של כתי"י: ג תנת סולתא וכו' חור למקומו הראשון: ד תמכת בה' פי' מה שכתו בפ' שלם לך ומס' כתי' אולאיל תטעו ב' טטרוני וכי מעשו בן בקר ונו' והקריב על בן הבקר מנחה ג' טטרוניס זה נקרא מנחת בהמה: ה הילך רכין לשון הא לך טתה עם נטר: ו ויכאו אלימה ונו' דנדרים בעלמא היה נדקה אותם כמו טטרס רמ"י בפ"ק אכל חמד עטר יוס:

ב כככת כגילת הענית ברכ שמונה בעשרים ושלושה בכרעון א איסתתר סוריגה סן עורתא כפני שבנו יוניס כקיס בעזרה והוי סעמדי בתוכו אבנים טיבות שהיו סגורות עד שיבא אליהו ויעיד עליהם אם טמאות ואם טהורות הן ונכנו עליהן וגנו אותן ובאותו היום שגנו עשאוהו יום טוב: כעשרים וחמשא ביה ד אחידת שכרון שורא וכר הוא אחידת שוסרון כפני שכשעורה גלוח ראשונה הלכה להם לכטילית ושל כותיים ולא הניחום באו לים בופטי וישבו אותה והקיפיה עדי הונה ונסכ כולה עיירות רבות מישראל והיו קורין אותה עדי נכרחתא: בעשרים ושבעה ביה ג תנת סולתא לכיכק על כדבהא כפני שהיו רצדוקין אוכלין ד סנתח בהמה נטפל להם רבן יוחנן בן זכאי אכ' שוטים זו סנין לכס ולא היה נרם אחד שרהויר לו ובר חוץ סזקן אחד שהיה כפטרם בנגדו ואומר כפני שהיה משה אוהב את אהרן אחיו ואמר אל יאכל כלת לבדה אלא יאכל כלת ובשר נאדם שאמר לחבירו ה הילך רכין הילך בשר הילך רכין הילך בשר קרא עליו חסקרא הזה ו יבאו אליה ושם שהים עשרה ענות מים ושבעים חמרים אמר לו רבי אהרן כצחק בנו אמר לו שוטח שבמולם ולא תהא תורה שלמה שלנו כשיהחבטלה שלכם אמר לו ר'ובכן אהר פוטרגי אמר לו לאו אמר לו והכתוב אוסר ומנחתם ונככהם לריח ניחוח אשה לה':

ג מליק פרק שמונה

פירוש כככת כגילת הענית פרק תשעה

א שכליו בכסליו איתנטיילו סימאחא סן דרחא א מפני שבנו יוניסימאוח סימאוא בעזרה וכשנברה יד בית חשמונאי בטלום והוציאום משם ובאותו היום שבטלום עשאוהו יום טוב: בשבעה ביה יום טוב יום שכת הורודוס שונא את החכמים ששכהה הוא לפני המקום כשהרשעים ככהלקין סן העולם שג' וגם יד היתה בס להכס וכתיב ויהי כאשר תמו כל אנשי דמלכה למות סקרב העם וכתיב וידבר האלי לאמר וכן הוא אומר ג איש טוב זה ואל בשורה טובה יבא. ג ואומר יצו המלך את בניהובן יוודע ויפגע בו וימיתו וגו' ובאותו היום שכת הורודוס עשאוהו יום טוב: **ד** א א ג ז בעשרים